HET GOUDSPOOK

:: Oorspronkelijke roman van G. DIETERLE ::

(14) (Vervolg.)

Wanneer daarop maar even gedrukt werd, dan deden electriciteit en dynamiet hun vernielingswerk.

Het schip had reeds de Portugeesche kust in zicht, toen Saja van zijn meester afscheid nam om met de duikboot de steamer te achterhalen en deze in het zog te volgen.

Saja werd nu vervangen door Engelsche bedienden, en een chauffeur, die niet wisten dat hun meester het beruchte goudspook was, waarvoor de geheele wereld sidderde.

Raja Mullah sloot zich de dagen die het avondfeest nog vooraf gingen, in zijn kamer op en alleen de kamerbediende kreeg zijn meester te zien.

De koning van Engeland liep zenuwachtig in zijn werkkamer op en neer. Zijn handen had hij in de zakken van zijn broek en na een paar korte trekken aan zijn houten tabakspijp, blies hij met krachtigen stoot een rookwolk uit, die zich wijd uitspreidde en als een grijs-zilveren sluier in het zonlicht bleef zweven, dat door het hooge venster straalde.

Een lakei trad binnen en bleef bij de deur staan, totdat hij door den vorst werd opgemerkt. . . .

„Sire, Lord Merton wenscht U te spreken!"

„Laat de Lord onmiddellijk bij mij komen. . . ."

Een oogenblik later trad Lord Merton, de man, die door den koning gezonden was om Raja Mullah op het feest uit te noodigen, de kamer binnen.

„Ga zitten Lord Merton, en steek een sigaret op. . . " — Lord Merton vlijde zich in een der fauteils, die bij een klein vierkant tafeltje stonden.

Hij nam een sigaret uit het blikje dat op tafel stond en de koning reikte hem een gouden sigarenaansteker over.

„En was onze vriend Raja Mullah met de uitnoodiging verheugd?" vroeg de koning.

„Nu Sire, hij deed alsof het iets heel gewoons voor hem was. Hij zeide op correcte wijze dat hij de uitnoodiging aannam."

„Maar zijn benoeming tot Emir van Radjapoeloe heeft zeker meer indruk op hem gemaakt?"

„Hij boog en glimlachte slechts, Sire."

„Is hij onze vriend of vijand?" vroeg de koning met nadruk.

„Hierop moet ik het antwoord schuldig blijven, Majesteit, want zijn gelaat verraadde geen enkele emotie," antwoordde Lord Merton, terwijl hij de asch van zijn cigaret tipte.

„Ja, 't is mij bekend, dat het een zeer vreemde kerel is. Zijn vader was zeer eerzuchtig en een groot vijand van ons. Hij daarentegen schijnt meer voor een zwerversleven te gevoelen en met de geheele wereld een loopje te nemen. . . . Hij moet op het oogenblik voor milliarden aan goud aan een staat op het Continent leveren. Weet Raja Mullah, hoe wij zijn woning gevonden hebben?". . . .

„Ik heb hem er niets van gezegd."

„All right. . . . 't Was louter toeval dat ik juist met mijn auto langs zijn huis reed, toen hij in zijn auto stapte. . . . Wij moeten hem hier houden en hem zijn geheim ontfutselen."

„Ik geloof niet dat dit zeer gemakkelijk zal gaan."

„Waarde Merton," antwoordde de koning lachend, „niemand kan de schoonheid van Lady Cawstone weerstaan. Zij heeft zich bereid verklaard met haar schoonheid Engeland een grooten dienst te bewijzen. Zij zal op m'n tuinfeest schitteren en gij moet haar aan Raja Mullah voorstellen". . . .

De koning glimlachte, toen hij zag dat een ontevreden trek op het gelaat van den hoveling kwam en vervolgde: „U is jaloersch Lord Merton. Heeft U dat beetje leed voor Engeland niet over." — „Zeer zeker, Sire, maar wat zullen de gevolgen van die „flirt" zijn?"

„Nog grooter macht en rijkdom van het Britsche keizer- en koninkrijk. . . ."

„Denkt U werkelijk Sire, dat hij zijn geheim zal verraden voor den glimlach of een kus van een schoone vrouw?"

„Als hij een man is, zeer zeker. De oogen van die vrouw zijn betooverend, je kan er altijd in staren, zonder er genoeg van te krijgen en heur haar is als heel fijn gouddraad. En vergeet niet, dat hij een Oosterling is en dus spoedig onder den invloed van een vrouw komt!"

Lord Merton draaide ongeduldig op zijn stoel en trok zenuwachtig aan zijn sigaret.

„Houdt U kalm Lord, ik ben geen rival van U," zeide de koning toen hij opstond.

Ook Lord Merton stond op en beiden verlieten het vertrek. . . .

Een week daarna werd het tuinfeest op het Windsor Castle gegeven. Slechts weinigen van de vele genoodigden kenden de portée van het feest.

De koning en zijn groep vertrouwden waren zeer nerveus en met ongeduld verwachtte men de eerste kennismaking tusschen Lady Cawstone en Raja Mullah.

Lady Cawstone zag er charmant uit. Zij was gekleed in een donker bruin fluweelen gown, dat bij elke beweging van haar slank lichaam verschillende kleurnuanceeringen toonde. Om haar blanken hals droeg zij een dunnen gouden ketting, waaraan een safffer hing, die met kleine diamanten was omlijsd. Het rossige haar glansde in het licht als een aureool van stofgoud. Heur oogen fonkelden schalks en ondeugend en schenen even-als haar bloedroode lippen om een „jolie aventure d'amour" te vragen.

Lord Merton week geen oogenblik van haar zijde en toch moest hij straks zijn plaats afstaan ter wille van de kroon . . . Steeds weer kwamen nieuwe bezoekers uit de vestibule den schitterend verlichten tuin binnen.

Eensklaps hielden de gasten op met spreken en staarden naar de hal, waar een rijzig Oosterling door den ceremoniemeester ontvangen werd.

„Raja Mullah, Emir van Radjapoeloe", riep de oude lakei toen de Oosterling de trap naar den tuin afdaalde.

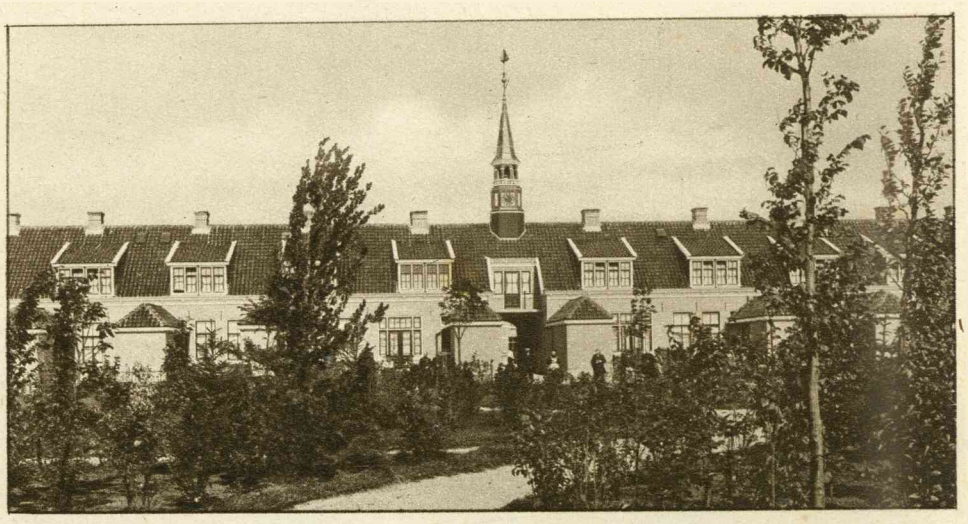
Hij geleek wel een prins uit een der sprookjes van Scheherazadé. Hij droeg een rood zijden met goud doorweven tulband met aigrette, waarvan de diamanten schitterden als heel kleine sterretjes; vanaf zijn schouders hing in kunstige plooien een donker

„MIJN VRIEND TEDDY".

Een scène uit „M'n vriend Teddy", waarmede „die Haghespelers" op 't oogenblik met succes optreden. V.l.n.r.: Teddy W. Kimberley - Nico de Jong; Bertin - Dirk Verbeek; Madeleine - Tilly Lus; Mevrouw Roucker - M. Schmidt-Craus; Didier Morel - Anton Roemer. (*foto Couvée*).

't Hof Saenden te Wormerveer.

Ter gelegenheid van zijn vijftigjarig koopmanschap stichtte de heer Jan Adriaan Laan te Wormerveer, Lid van de Eerste Kamer der Staten Generaal, dit Hof in het nieuwe uitbreidingsplan aldaar, met bestemming om te dienen tot woning voor zijn gepensionneerde werklieden. — 't Hof Saenden werd gebouwd door de architecten Dirk en Mart. J. Stam te Wormerveer in Zaansche Renaissance-motieven en bij aanbesteding aangenomen door den aannemer J. Bus c. s., terwijl de park-aanleg werd uitgevoerd door den heer G. Schipper, bloemist te Zaandijk. Voor 't dagelijksch toezicht werden de architecten bijgestaan door den opzichter D. R. Wenink.— Het geheel bestaat uit tien woningen, met een doorgang in het midden die toegang geeft naar de afzonderlijke erfjes voor iedere woning en het gemeenschappelijk park waarvan zelfs een gedeelte is bestemd voor moestuin voor de bewoners. Boven den doorgang bevindt zich een toren met uurwerk, op de spits bekroond door een Zaansche-Kogge als windvaan. Het geheel, dat een aardigen, vroolijken indruk maakt, is ruim $^3/_4$ hectare groot. De kosten bedroegen ongeveer f 75000. Met de stichting van dit Hof heeft de heer Laan getoond den arbeiders een warm hart toe te dragen.

